

அரசியல் சந்தனை
நால் வர்கள்

22

இனப்பிரச்சினை என்றால் என்ன?

சி.ஆ.யோதிலிங்கம்

வெளியீடு
சமூக விண்ணான
இடுப்பு மையம்

விலை -30.00

YOGA'S
BALANCE
AND
RELAXATION

88

1000+ STRETCHES

1000+ STRETCHES

YOGA'S BALANCE AND RELAXATION

YOGA'S
BALANCE
AND
RELAXATION

00.00 - ~~music~~

முன்னுரை

சமூக விஞ்ஞான ஆய்வு மையம் மாதம் தோறும் வெளியிடும் அரசியல் சிந்தனை நூல் வரிசையில் 22வது நூலாக சி.அ.யோதிலிங்கம் எழுதிய இனப்பிரச்சினை என்றால் என்ன? இச் சிறு நூல் வெளிவருகின்றது. தமிழ் அரசியல் ஆயுதப் போராட்ட ரீதியாக வளர்ந்த அளவிற்கு அரசியல் புலமை ரீதியாக வளரவில்லை. எனவே தமிழ் அரசியலுக்கு புலமைப் பின்பலம் கொடுக்கும் நீண்ட பணியில் இச் சிறு நூல் ஆரம்பப் புரிதலை வழங்கும் என்றும்புகின்றோம்.

தமிழ் அரசியலுக்கு புலமைப் பின்பலம் போதியளவு கொடுக்காததினால் “இனப்பிரச்சினை என்றால் என்ன?” என்பது பற்றி தெளிவு தமிழ் அரசியல் தலைவர்களுக்கோ, தமிழ் மக்களில் உள்ள முன்னேறிய பிரிவினருக்கோ போதுமானதாக உள்ளது எனக் கூற முடியாது. இன்றும் கூட தமிழ் அரசியல் தலைவர்கள் பலரும், தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள் பலரும் தமிழ் மக்களை சிறுபான்மை இனம் என விழிக்க முற்படுகின்றனர். தமிழ் மக்கள் சிறுபான்மை இனம் என்றால் அவர்களுக்கு சோல்பரி யாப்பின் 29வது பிரிவு போதுமே! எதற்கு சமஸ்தியும், தனிநாடும்

இச் சிறுநூல் கேள்வி - பதில் வடிவத்தில் இனப்பிரச்சினை என்றால் என்ன? தேசம், தேசியம், தேசிய ஒடுக்குமுறை என்றால் என்ன? தமிழ் மக்களின் போராட்ட வரலாறு, அக முரண்பாடுகள், தமிழ் மக்களுக்கான அரசியல் தீர்வு, அரசியல் தீர்வை அடைவதற்கான வழிவரைபடம் என்பவை பற்றி சுருக்கமான விளக்கத்தைத் தருகின்றது.

இனப்பிரச்சினை பற்றிய ஆரம்ப தெளிவைப் பெறுவதற்கு இந்நால் வாசகர்களுக்கு பெரிதும் உதவும் என்று நம்புகின்றோம்.

வாசகர்கள் எது ஏனைய நூல்களுக்கு தந்த ஆதரவு போல இதற்கும் தருமாறு தாழ்மையாக வேண்டுகின்றோம்.

நன்றி

சமூக விஞ்ஞான ஆய்வுமையம்

28, செம்மனி வீதி,

நல்லூர், யாழ்ப்பாளம்.

அறியுகம்

தமிழ் மக்கள் ஒரு தனியான தேசமாக இலங்கைத் தீவில் நீண்ட காலமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். வடக்கும், கிழக்கும் அவர்களது தாயகமாக உள்ளது. வலிமையான பண்பாடும், கலாச்சாரமும், ஆட்சிமரபும் அவர்களிடம் இருக்கின்றது. ஆங்கிலேயர்கள் இத் தனித்துவ அடையாளங்களுடன் வாழ்ந்த மக்களை தங்கள் நலன் களுக்காக இலங்கை என்கின்ற ஒற்றையாட்சி நிர்வாகக் கட்டமைப்புக்குள் இணைத்தனர். இதனால் வடகிழக்கில் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் முழு இலங்கையிலும் சிறுபான்மையாக்கப்பட்டனர்.

தமிழ் மக்களை பலவுந்தமாக இலங்கைத்தீவின் ஏனைய பகுதிகளோடு இணைத்த ஆங்கிலேயர்கள் தமிழ் மக்கள் தங்கள் அடையாளங்களைப் பேணும் வகையில் பன்மைத்துவ அதிகாரக் கட்டமைப்பை உருவாக்கவில்லை. மாறாக ஒற்றை அதிகாரக் கட்டமைப்பை உருவாக்கி பெரும்பான்மை இனத்தின் தயவில் வாழும் படி விட்டனர். ஆங்கிலேயரிடமிருந்த ஆட்சி அதிகாரங்கள் படிப்படியாக இலங்கையர்களின் கைகளுக்கு மாற்றப்பட்ட போது பெரும்பான்மை இனத்தின் கைகளுக்கு ஆட்சி அதிகாரங்கள் சென்றன. 1833ம் கோல்பறூக் அரசியல் சீர்திருத்தத்துடன் ஆரம்பமான இவ் அதிகாரக் கைமாற்றம் 1972ம் ஆண்டு முதலாவது குடியரசு அரசியல் யாப்புடன் முழுமையாக நிறைவ செய்யப்பட்டது. தமிழின அழிப்பும் 1972ம் ஆண்டுடன் உச்சத்திற்குச் சென்றது. இந்நிலையில் இன அழிப்புடன் தொடர்புடைய அனைத்து விடயங்கள் தொடர்பிலும் தெளிவு அவசியமாகவுள்ளது.

1. இனப்பிரச்சினை என்றால் என்ன?

தமிழ் மக்கள் ஒரு தனியான தேசமாக வாழ் வது அழிக்கப்படுவதே இனப்பிரச்சினையாகும். அதாவது தமிழ்

தேசத்தைத் தாங்கும் தூண்களான நிலம், மொழி, பொருளாதாரம், கலாச்சாரம், மக்கள் கூட்டம் என்பன அழிக்கப்படுவதே இனப்பிரச்சினையாகும். நில அழிப்பு சுதந்திரத்திற்கு முன்னாலே ஆரம் பமானது. 1941ம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கல்லோயாத்திட்டத்துடன் ஆரம்பமானது எனலாம். சுதந்திரத்தின் பின்னர் வடக்கையும் கிழக்கையும் இணைக்கின்ற மையமான திருகோணமலை மாவட்டத்திலேயே நிலப்பறிப்பு திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

திட்டமிட்ட விவசாயக் குடியேற்றம், சட்டவிரோத விவசாயக் குடியேற்றம், வியாபாரக் குடியேற்றம், மீனவர்குடியேற்றம், கைத் தொழிற் குடியேற்றம், புனித பிரதேசங்களுக்கான குடியேற்றம், முப்படைப் பண்ணைகளுக்கான குடியேற்றம் என அனைத்து குடியேற்ற முறைமைகளும் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் பரிசீத்துப் பார்க்கப்பட்டன. திட்டமிட்ட விவசாயக் குடியேற்றங்களாக அல்லைத்திட்டம், கந்தளாய்த்திட்டம், மொறவேவாத்திட்டம், மகாதிவுலவேவத்திட்டம், பதவியாத்திட்டம் என்பன உருவாக்கப்பட்டன. இது பின்னர் வவுனியா, மன்னார் மாவட்டத்திலும் தொடர்ந்து மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் உச்ச நிலைக்குச் சென்றது. குடியேற்றங்களுக்கு அரசியல் அந்தஸ் தினைக் கொடுப்பதற்கான சிங்களத் தேர்தல் தொகுதிகளும், உள்ளராட்சிச்சபைகளும் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டன.

1956ம் ஆண்டு தனிச்சிங்களச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது. 1972ம் ஆண்டு முதலாவது குழியரசு யாப்பின் மூலம் சிங்கள மொழி அரசு கரும மொழி என்பதற்கு அரசியல் யாப்பு அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டது. தமிழர் தாயகத்தை சிங்கள மயமாக்குவதில் சிங்கள மொழி பெறிதும் பயன்பட்டது. திருகோணமலை, அம்பாறை அரசாங்க செயலகங்கள் தற்போதும் சிங்கள மொழியிலேயே இயங்குகின்றன.

தமிழ் மக்களின் பொருளாதார அடித்தளம் நிலமும், கடலுமாகும். திட்டமிட்ட விவசாயக் குழுயேற்றங்கள் மூலம் நிலவளம் திட்டமிட்டு பறிக்கப்பட்டது. தமிழ் மக்களின் விவசாயப் பொருளாதாரத்திற்கு ஊக்குவிப்புக்கள் எதுவும் வழங்கப் படவில்லை, தொடர் பராமரிப்புக்களும் இருக்கவில்லை. சந்தை வாய்ப்புக்களும் வழங்கப்படவில்லை. கடல்வளமும் மீனவர் குழுயேற்றம் என்ற பெயரில் திட்டமிட்டு அழிக்கப்படுகின்றது. இது தவிர கைத்தொழில்துறை மறுக்கப்பட்டது. அரசு வேலை வாய்ப்புக்களிலும் திட்டமிட்டு புறக்கணிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

தமிழ் மக்களை ஒன்றிணைப்பது அவர்கள் காலம் காலமாக பின்பற்றி வந்த கலாச்சாரமே! இது திட்டமிட்டு அழிக்கப்படுகின்றது. சிங்களவர் அறவே வாழாத பிரதேசங்களில் கூட பெளத்த விகாரைகள் கட்டப்படுகின்றன. இதனாடாக பெளத்த மதம் ஆக்கிரமிக்கும் கருவியாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

ஒரு தாயகத்தில் வாழும் மக்கள் திட்டமிட்டு கொத்துக் கொத்தாக கொலை செய்யப் படுவதும் இன அழிப்பே! திட்டமிட்ட நடவடிக்கைகள் மூலம் 1958, 1977, 1983 ஆம் ஆண்டுகளில் இலங்கைத்தீவின் தென் பகுதிகளில் இன அழிப்பு இடம்பெற்றது. 1983இல் பின்னர் தமிழர் தாயகத்திலேயே இவ் அழிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. முள்ளிவாய்க்கால் படுகொலை இவ் இன அழிப்பின் உச்சம் ஆகும்.

2. னை அழிப்பு ஏன் ஏற்படுகின்றது?

சிங்கள மக்கள் இலங்கைத் தீவு சிங்கள பெளத்துற்களுக்கு மட்டும் உரியது. ஏனையவர்கள் இங்கு வாழ்ந்துவிட்டுப் போகலாம் உரிமைகள் எதுவும் கேட்கக்கூடாது. என்று கருதுவதே இதற்கு காரணம் ஆகும். இக்கருத்து நிலை அரசியல் வாதிகளினால் மட்டும் கட்டியமுப்பப்பட்டதல்ல. மாறாக சமயம், வரலாறு, கலாச்சாரம், ஜதீகம் என்பவற்றினால் கட்டியமுப்பப்பட்டது. அரசியல் வாதிகள் தமது இருப்பிற்காக இக்கருத்து நிலை திரட்சிக்கு மேல் குந்திக்

கொண்டனர். இது விடயத்தில் ஏனைய இனத்தவர்களை இலங்கைத் தீவில் வாழவிட்டதே சிங் கள் மக்களின் பெருந்தன் மையெனக் கருதுகின்றனர். ஒற்றையாட்சிக் கட்டமைப்பும் அதனைச் செயற்படுத்தும் அரசு யந்திரமும் இவ் அழிப்பிற்குத்துணை புரியும் பிரதான கருவிகளாக உள்ளன.

தமிழ் மக்கள் ஒரு தேசமாக இருப்பது இலங்கை சிங்கள பெளத்தர்களுக்கு மட்டும் சொந்தமானது என்ற இலக்கிற்கு இடையூறானதாகும். இதனால்தான் தமிழ்த் தேசத்தின் தாங்கு தூண்களான நிலம், மொழி, பொருளாதாரம், கலாச்சாரம், மக்கள் கூட்டம் என்பவற்றை அழிப்பதன் மூலம் தமிழ்த் தேசத்தை அழிக்க முற்படுகின்றனர். தமிழ் மக்களினது இது வரை காலப் போராட்டமானது இத்தேச அழிப்பிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கான தற்காப்புப் போராட்டமே.

3. தமிழ் மக்களின் போராட்ட வரலாற்றினை எவ்வாறு வகைப்படுத்தலாம்?

தமிழ் மக்களின் போராட்ட வரலாற்றினை அதன் வளர்ச்சிக் கட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின் வரும் காலகட்டங்களாக பாகுபடுத்தலாம்.

1. 1833-1920 வரையான கால கட்டம்.
2. 1920-1949 வரையான கால கட்டம்.
3. 1949-1968 வரையான கால கட்டம்.
4. 1968-2009 வரையான கால கட்டம்.
5. 2009 ந்து பின்னர்.

I. 1833-1920 வரையான கால கட்டம்.

இலங்கையின் நவீன அரசியல் வரலாறு 1833 ஆம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கோல்பூராக் அரசியல் சீர்திருத்தத்துடன் ஆரம்பமாகின்றது. முதலாவது கால கட்டத்தில் தமிழர்கள் தமது

அடையாளத் தை வலியுறுத் தும் இன அரசியலை முன்னெடுக்கவில்லை. அரசியல் தளத்தில் அவர்கள் தங்களை இலங்கையர் என்றே அடையாளப்படுத்தினர். பண்பாட்டுத் தளத்தில்தான் தமிழர்கள் என்ற அடையாளத்தைப் பேணினர். இதனால் தான் இக்கால கட்டத்தில் தமிழர் தலைவர்களாக அடையாளப் படுத் தப் பட்ட சேர். முத் துக் குமாரசுவாமி, சேர். பொன். இராமநாதன், சேர். பொன். அருணாசலம், ஆகியோர் தமிழ் மக்களுக்கு மட்டும் தலைவர்களாக இருக்கவில்லை. முழு இலங்கைக்கும் தலைவர்களாக இருந்தனர். காலனித்துவ ஆட்சிக்கெதிரான இலங்கையின் முதலாவது தேசிய இயக்கமான இலங்கைத் தேசிய காங்கிரசின் தலைவராக சேர். பொன். அருணாசலமே தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார். ஆட்சி அதிகாரம் ஆங்கிலேயரிடம் இருந்த நிலையும், அதற்கெதிராகப் போராடவேண் டிய நிலையும் இதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். 1920 ஆம் ஆண்டு மானிங் அரசியல் சீர்திருத்தத்தின் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பிரதேசவாரிப் பிரதிநிதித்துவ முறையும் சிங்களத்தரப்பு அதில் நேர்மையீனமாக நடந்து கொண்டமையும் தமிழர் மத்தியில் அடையாள அரசியலான இன அரசியலை தொடக்கிவைத்தது.

2. 1920-1949 வரையான நால் கீட்டம்.

1919 ஆம் ஆண்டு மார்க்டி மாதம் 11ம் திகதி இலங்கையின் முதலாவது தேசிய இயக்கமான இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் உருவாகுவதற்கு முன்னர் பிரதிநிதித்துவ விவகாரம் தொடர்பாக தமிழ்த் தலைவர்களுக்கும் சிங்களத் தலைவர்களுக்குமிடையே ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. பிரதேச வாரிப்பிரதிநிதித்துவம் அறிமுகப் படுத் தப் படும் போது வடகிழக் கிள் போதுமான பிரதிநிதித்துவமும் கொழும் பில் ஒரு பிரதிநிதித்துவமும் வழங்குவதற்கு உடன்பாடு காணப்பட்டது. சிங்கள மக்களின் சார்பில் இலங்கைத் தேசிய சங்கத்தின் தலைவர் ஜேம்ஸ் பீரிசும், இலங்கை

அரசியல் சீர்திருத்தக் கழகத்தின் சார்பில் டு.ஜே.சமரவிக்கிரமவும் கையெழுத்திட்டனர். தமிழ் மக்களின் சார்பில் யாழ்ப்பாணச் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் கையொப்பமிட்டனர். சேர்.பொன். அருணாசலம் நடுவராகக் கடமையாற்றினார்.

இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் உருவாக்கப்பட்டு மாணிங் அரசியல் சீர்திருத்தம் நடைமுறைக்கு வந்தபோது சிங்களத் தலைவர் அவ் ஒப்பந்தத்தில் கடப்பாட்டிலிருந்து பின்வாங்கினர். கொழும்பு தமிழ்ப் பிரதிநிதித்துவம் தமிழர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது. இவ்நிலையில்தான் சேர்.பொன்.அருணாசலம் இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸில் இருந்து வெளியேறி தமிழர் மகா சபையை உருவாக்கினார்.

இத்தமிழர் மகா சபையின் தோற்றுத்துடன் தமிழ் இன அரசியலும் ஆரம்பித்துவிட்டது எனலாம். அருணாசலம் இதனை ஆரம் பித் தாலும் இக் கட்டத் தை நகர் த் தியவர் ஜீ.ஜி.பொன்னம்பலமே! 1931 ஆம் ஆண்டு பொனமூர் அரசியல் திட்டம் அரைவாசிப் பொறுப்பாட்சியை வழங்கிய போது அவ் அதிகாரம் சிங்கள தேசத்திடம் மட்டும் சென்ற நிலையும் தமிழ் மக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டநிலையும் இதனை உள்குவித்தது.

இக்காலத்தில் இலங்கை என்கின்ற ஒற்றையாட்சி அரசினை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்குள் சம வாய்ப்புக்களை கோருகின்ற அரசியலாகவே தமிழ் அரசியல் இருந்தது. ஜீ.ஜி.பொன்னம்பலத்தின் 50:50 கோரிக்கை இந்த வகையிலேயே எழுச்சியடைந்தது.

3. 1949-1968 வருயிலான காலக்டெ

1947ம் ஆண்டு சோல்பரி அரசியல் யாப்பு நடைமுறைக்கு வந்தது. இது சிங்கள தேசத்திடம் முழுமையான ஆட்சி அதிகாரத்தை வழங்கியது. ஆங்கிலேயர் பெயரளவு அதிகாரத்தை மட்டும் தமது கைகளில் வைத்திருந்தனர். தமிழர்களுடைய அபிலாசைகள் பெரியளவிற்கு கருத்திலெடுக்கப்படவில்லை.

சிறுபான்மையோர் காப்பீடுகள் என்ற வகையில் அரசியல் யாப்பின் 29வது பிரிவு, செனற்சபை, பல அங்கத்துவர் தேர்தல் தொகுதிகள் கோமறைக் கழகத்திற்கு முறையிடும் உரிமை, நியமன உறுப்பினர் பதவிகள், அரசியல் யாப்பைத் திருத்துவதில் 2/3 பெரும்பான்மை போன்றன சேர்க்கப்பட்ட போதும் பேரினவாத ஆதிக்கத்திற்கு முன்னால் அவை நின்று பிழிக்கவில்லை. தமிழ் மக்கள் முற்று முழுதாகவே அரசு அதிகாரக்கட்டமைப்பிற்கு வெளியில் தூக்கி வீசப்பட்டனர்.

இந்நிலையில் தமிழர் அரசியலும் பண்பு மாற்றத்தைப் பெற்றது. தமிழ் இன் அரசியல் தமிழ்த் தேசிய அரசியலாக வளர்ச்சி பெற்றது. வடக்கு-கிழக்கு எனத் தமிழர் தாயகத்தை வரையறுத்து அதற்கு இறைமையைக் கோருகின்ற சமஸ்திக் கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டது. 1949ல் உருவாக்கப்பட்ட தமிழரசுக் கட்சி இதனை முன்வைத்தது. தந்தை செல்வா இக்கால கட்டத்தை நகர்த்திய தலைவராக எழுச்சியடைந்தார். தாயகக் கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டதும் தமிழ் இன் அரசியல் தமிழ்த் தேசிய அரசியலாக மாற்றம் பெற்றது. கொழும்பு-யாழ்ப்பாணம் என இருந்த தமிழர் அரசியல் வடக்கு-கிழக்கு என வளர்ச்சி கண்டது. மக்களை இணைத்த போராட்டங்கள் இடம் பெற்றன. காலி முகத்திடல் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் (1956), திருமலை யாத்திரை (1957), சிங்கள சீரீ எதிர்ப்புப் போராட்டம் (1958), அரசு செயலகங்களின் முன்னால் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் (1961), என்பன அவற்றில் முக்கியமானவையாகும்.

மறுபக்கத்தில் போராட்ட அமுத்தங்கள் காரணமாக பண்டார செல்வா ஒப்பந்தம் (1957), ட்டவி செல்வா ஒப்பந்தம் (1965), என்பனவும் கைச்சாத்திடப்பட்டன. எனினும் பெருந்தேசியவாதக் கட்டமைப்பு இவ் ஒப்பந்தங்களை நடைமுறைப்படுத்த விடவில்லை. ஒரு ஒப்பந்தம் கிழித்தெறியப்பட்டது. மற்றைய ஒப்பந்தம் கிடப்பில் போடப்பட்டது.

இந்தக்கட்டத்தை நகர்த்திய தமிழரசுக்கட்சி 1965ம் ஆண்டு வவுவான் உத்தரவாதங்கள் இல்லாமல் ஜக்கியதேசியக் கட்சி அரசாங்கத்துடன் இணக்க அரசியலுக்கு சென்றது அமைச்சர் பதவியையும் பெற்றுக்கொண்டது. இதுவே அதன் வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாகியது. இளைஞர்கள் சமஸ்திக் கோரிக்கையிலும் கட்சி அரசியலிலும் நம்பிக்கை இழந்தனர். தமிழ்த் தேசியப் போராட்டம் அடுத்த கட்டத்தை நோக்கிநகரத்தொடங்கியது.

4.1968-2009 வரையிலான காலக்டீம்

1968 ஆம் ஆண்டு தமிழரசுக்கட்சியின் இணக்க அரசியலிலும் சமஸ்திக் கோரிக்கையிலும் அதிருப்தி அடைந்த தமிழ் இளைஞர்கள் ஈழத்தமிழர் விடுதலை இயக்கம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கினர். சமஸ்தி தமிழ் மக்களுக்கு கிடைக்கப்போவதில்லை. தனி நாடே ஒரு தீர்வு எனத் தீர்மானித்து அதனை முன்னெடுக்கத் தொடங்கினர். இவ் அமைப்பின் தோற்றுத்துடன் தமிழ் அரசியலின் நான்காவது கட்டமும் ஆரம்பித்து விட்டது எனலாம். இக்கட்டம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுகின்ற கட்டமாக இருந்தமையினால் தமிழ் அரசியல் மௌலிகை மௌலிகை தமிழ் ஆயுதப் போராட்ட அரசியலுக்கு மாறியது. 1970ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட தமிழ் மாணவர் பேரவை இவ் ஆயுதப் போராட்டத்தை தொடக்கி வைத்தது. உரும்பிராய் சிவகுமாரன் இதன் ஆரம்ப கார்த்தாக்களில் ஒருவன் 1973 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட தமிழ் இளைஞர் பேரவையும் அரசியல் ரீதியாக தனிநாட்டு கருத்துருவாக்கத்திற்கு உதவியது. தமிழ் இளைஞர்கள் மத்தியிலும் அதனுடைக் கார்த்தாக்கள் மத்தியிலும் இக் கருத்துருவாக்கம் வளர்ச்சி பெற்றமையும், 1972 ஆம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட முதலாவது அரசியல் சூழ்யரசு யாப்பு அரசியல் யாப்பு சட்டரீதியாக தமிழ் மக்களை ஒதுக்கியமையும் தமிழ் மிதவாத தலைமையையும் தனிநாட்டு தீர்மானத்தை எடுக்க வைத்தது.

1972 ஆம் ஆண்டு மிதவாத கட்சிகள் ஒன்று சேர்ந்து தமிழர் கல்லூரியை உருவாக்கின. 1976 ஆம் ஆண்டு வட்டுக்கோட்டை மாநாட்டின் மூலம் இது தமிழர் விடுதலைக் கல்லூரி என மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இம் மாநாட்டில் தனிநாட்டுத் தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1977 ஆம் ஆண்டு தேர்தலை தமிழ் ஈழத்துக்கான சர்வஜன வாக்கெடுப்பாக தமிழர் விடுதலைக் கல்லூரி பிரச்சாரம் செய்தது. வடக்கு-கிழக்கில் உள்ள தமிழ் மக்கள் இதற்கான அங்கீகாரத்தையும் வழங்கினர்.

மறுபக்கத்தில் ஆயுதப் போராட்ட இயக்கங்களும் வளர்ச்சி பெற்றன. பல்வேறு இயக்கங்கள் செயற்பட்ட போதும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இதில் முன்னணியில் நின்றனர். 1987 க்கு பின்னர் ஏக இயக்கமாக இவர்களே செயற்பட்டனர்.

இவ் ஆயுதப் போராட்டம் இலங்கை மட்டம், பிராந்திய மட்டம், என்பவற்றைத் தாண்டி சர்வதேச மட்டத்திற்குச் சென்றது. இலங்கைத் தீவில் தமது புவிசார் நலன்களைக் கொண்ட வல்லரசுகள் தனிநாட்டுத் தீர்மானம் தமது புவிசார் நலன்களுக்கு எதிரானது எனக் கருதி ஆயுதப் போராட்டத்தை அழித்தன. 2009 மேட்டுன் ஆயுதப் போராட்டம் முடிவுக்கு வந்தது.

5. 2009 - 2020 காலத்தே.

2009 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் ஆயுதப் போராட்டம் மௌனிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து தமிழ் அரசியலில் இரு போக்குகள் வளர்ந்தன. ஒன்று இதுவரைகால தமிழ் அரசியலை ஏதோ ஒரு வகையில் தொடர்ந்தும் முன்னெடுப்பது. இரண்டாவது இதுவரைகால அரசியலைக் கைவிட்டு ஒரு இணக்க அரசியலுக்கு செல்வது. இவற்றில் சம் பந்தன் தலைமை இரண்டாவதை தேர்ந்தெடுக்க கணேந்திரகுமார் முதலாவதைத் தேர்ந்தெடுத்தார். இவ் முதலாவது போக்கு தமிழ் மக்கள் பேரவையின் எழுக தமிழ் நிகழ்வுகளினால் வளர்க்கப்பட்டு 2018 உள்ளராட்சி சபைத்

தேர்தலில் தமிழ்மையும் ஒரு தரப்பாக வலுவாக அடையாளப் படுத்தியது.

இரண்டாவது போக்கை பிரதிபலித்த சம்பந்தன் தலைமை சிறீலங்கா அரசாங்கத்துடன் இணக்க அரசியலுக்கு சென்றதும் அல்லாமல் அதன் உச்சமாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவியையும் பொறுப்பேற்றது. தமிழர் தாயக ஒருமைப்பாட்டைக் குறிக்கும் வடக்கிழக்கு இணைப்பையும் தமிழர் இறைமையை வலியுறுத்தும் சமஸ்தி கோரிக்கையையும் கைவிட்டு ஒற்றையாட்சிக்குட்பட்ட தீர்வுக்கு இணங்கியது. அதன் விளைவுதான் மைத்திரி-ரணில் கால புதிய யாப்பிற்கான இடைக்கால அறிக்கையாகும்.

2020 இல் போரை நடாத்திய மகிந்தர் தரப்பு மீண்டும் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. பாதுகாப்புச் செயலாளராக இருந்த போரை வழிநடாத்திய கோத்தபாயராஜபக்ச ஜனாதிபதியாக பதவியேற்றார். மகிந்த ராஜபக்ச பிரதமரானார். தமிழ்த்தரப்பில் தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பு நடாத்திய இணக்க அரசியல் முடிவுக்கு வந்தது. தமிழ் அரசியல் சக்திகள் அனைவரும் ஒதுக்கப்பட்டனர். தமிழ்த் தேசியப்பரப்பு அரசியல் கட்சிகள் மட்டத்தில் மூன்று அணிகளாக பின்பட்டது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, தமிழ்த் தேசிய மக்கள் மூன்றாணி, தமிழ் மக்கள் தேசியக் கூட்டணி என்பனவே அவ் மூன்றுமாகும்.

4. தேசம் என்றால் என்ன?

தங்களைத் தாங்களே ஆளத் தகுதி பெற்ற மக்கள் கூட்டமே தேசம் எனப்படும். இத்தேசம் தனக்கென வரையறுக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பு, தனக்கான மொழி, தனக்கான பொருளாதாரம், தனக்கான கலாச்சாரம் என்பவற்றைக் கொண்டிருக்கும்.

தமிழ் மக்கள் தனித்துவமான தேசம் ஆவர். வடக்கு - கிழக்கு அவர்களது தாயகமாக உள்ளது. மூத்த மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் மொழி அவர்களது மொழியாக உள்ளது. கடலும்,

விவசாய நிலமும் அவர்களது வாழ்வாதாரத்திற்கு அடிப்படையான பொருளாதாரமாக உள்ளன. நீண்ட காலமாக பின்பற்றப்பட்டு வந்த கலாச்சாரம், அவர்களை ஒன்றிணைத்துள்ளது.

1. தமிழ்த் தேசியம் என்றால் என்ன?

தேச ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாக்கப்பட்ட ஒரு மக்கள் கூட்டத்தின் கூட்டுப் பிரக்ஞையே தேசியம் ஆகும். தமிழ்த் தேசியம் என்பது தமிழ் மக்களின் கூட்டுப் பிரக்ஞை ஆகும். இக் கூட்டுப் பிரக்ஞை கூட்டிருப்பு, கூட்டுரிமை, கூட்டடையாளம் என்பவற் றின் கூட்டுத்தொகுப்பு ஆகும். தேசமாக சிந்திக்கின்ற உணர்வை மக்களுக்கு இக்கூட்டுப்பிரக்ஞையே கொடுக்கிறது.

2. தேச ஒடுக்குமுறை என்றால் என்ன?

தேச ஒடுக்கு முறை என்பது தேசத்திற்குப் பறத்தேயிருந்து வரும் ஒடுக்குமுறையாகும். தமிழ் மக்களும் தமக்கு பறத்தேயிருந்து வருகின்ற சிங்கள - பெளத்த பேரினவாத ஒடுக்கு முறைக்கு முகம் கொடுக்கின்றனர். இந்த ஒடுக்கு முறைகள் தமிழ் மக்கள் ஒரு தேசமாக இருப்பதை அழிக்க முற்படுகின்றது. நிலப்பறிப்பு, மொழி அழிப்பு, பொருளாதார சிதைப்பு, கலாச்சார புறக்கணிப்பு, என்பதாக இவ் அழிப்பு முறை தொடர்கின்றது. இதன் உச்சமே மக்களை கொத்துக் கொத்தாக கொலை செய்கின்ற நிகழ்வாகும். தேச ஒடுக்கு முறையை முகம் கொள்வதற்கு அக முரண்பாடுகளுக்கு அப்பால் கூட்டாக இணைதல் அவசியமானதாகும். இக் கூட்டிணைதலுக்குத் தடையாக இருக்கின்ற அனைத்து விடயங்களும் அகற்றப்பட வேண்டும் என்பது தேசப் போராட்ட முன் நிபந்தனையாகும். மனிதவரிமை விவகாரங்களுக்கு அப்பால் தேசப் போராட்டத்தை பொறுத்தவரை இதுவே முக்கியமானதாகும். இந்த இடத்தில் தான் சமூக மாற்ற அரசியல் என்பது முக்கிய இடம்பெறுகிறது. சமூக மாற்ற பண்புகளை உள்ளடக்காத ஒரு தேசியம் குறைத்தேசியமாக இருக்குமே தவிர முழுமைத் தேசியமாக

இருக்கமாட்டாது. இங்கு சமூகமாற்ற அரசியல் என்பது இருக்கும் சமூக ஒழுங்கை தேசமாக ஒன்றினைவதற்கு சார்பாக மாற்றும் அரசியலாகும்.

1. அக முரண்பாடுகள் என்றால் என்ன?

ஒரு தேசத்தில் வாழும் மக்கள் மத்தியில் அகீதியாக ஏற்படும் முரண்பாடுகள் அக முரண்பாடுகள் எனப்படும். தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பின்வருவன அக முரண்பாடுகளாக உள்ளன.

1. சாதிய முரண்பாடு
2. பிரதேச முரண்பாடு
3. மத முரண்பாடு
4. பால் முரண்பாடு

1. சாதிய முரண்பாடு

சாதியம் என்பது பொதுவாகவே மரபான தொழில்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதும், பிறப்பினால் ஏற்றத்தாழ்வு கற்பிக்கின்றதும், தமிழ் மக்களைப் பொறுத்த வரை வேளாளர் தலைமையிலான அதிகாரப்படிநிலையை வலியுறுத்துவதுமான ஒரு சமூக ஒழுங்கமைப்பாகும். மத ரீதியான கருத்துக்கள் சாதியத்திற்கான சித்தாந்த நியாயப்பாட்டை வழங்குகின்றன. பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு வர்க்க ஒடுக்கு முறையை இலகுவாக்குகின்றன. தமிழ்த் தேசத்தைப் பொறுத்தவரை யாழ் ப் பாணக் குடாநாட்டிலேயே இச் சாதி முரண் பாடு அதிகமாகவள்ளது. சாதியால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் ஒரே நேரத்தில் பொருளாதார ஒடுக்கு முறைக்கும், சித்தாந்த ஒடுக்கு முறைக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டு வந்தனர். பொருளாதார ஒடுக்கு முறை வர்க்க ரீதியாக ஒடுக்க, சித்தாந்த ஒடுக்க முறை தீண்டாமை என்ற பெயரில் புறக்கணித்தது.

தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் காரணமாகவும், சாதிய ஒடுக்கு முறைப் போராட்டங்கள் காரணமாகவும், இலவசக் கல்வி, தாய்மொழிக்கல்வி, வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்கள் என்பன காரணமாகவும் இவ் ஒடுக்கு முறைகள் தற்போது மிகவும் தளர்ச்சியடைந்துள்ளன. ஆனாலும் ஒடுக்கு முறைகள் முழுமையாக அற்றுப் போகவில்லை. தமிழ்த் தேசியப் போராட்டம் தனது தொடர் வேலைத்திட்டங்களினாபாகவும் தமிழ்த் தேசியத்தை ஒரு வாழ்வு முறையாக பின்பற்றுவதன் மூலமும் இவ் ஒடுக்கு முறையை முழுமையாக அகற்றுவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும்.

2. பிரதேச முரண்பாடு

தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நீண்ட காலமாக தேச ஜக்கியத்தை சிதைத்து வரும் ஒரு அக்காரணி பிரதேசவாதமாகும். யாழ்மைய வாதமானது இதன் மிகக் குறிப்பான வெளிப்பாடாகும். தமிழர் தாயகத்தில் யாழ்ப்பாணம் தவிர்ந்த ஏனைய பிரதேசங்களைத் தாழ்வாகக் கருதுவதும், அப்பிரதேசத்தினர் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதும், இதன் வெளிப்பாடாகும். காலனித்துவ ஆட்சிக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம் மேல்நிலையாக்க வாய்ப்புக் களைப் பெற்றதும் ஏனையைவை பெறாததும் இதனை ஊக்கவித்தது. இதன் எதிர் விளைவாக கடந்த காலத்தில் வன் னியிலும் மட்டக்களப்பிலும் “யாழ் அகற்றும் சங்கம்” என்ற பெயரில் அமைப்புக்கள் உருவாகியிருந்தன. தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இருந்த இந்த முரண்பாட்டை சிங்கள அரசு அவ்வப்போது பயன்படுத்தி தமிழ் தேசியத்தின் வளர்ச்சியைச் சிதைத்தது. சிங்கள அரசின் தமிழ் விசுவாசிகள் அதனை ஊக்குவித்தனர்.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் இவ் ஆதிக்கப் போக்கானது யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் வரலாற்றை மட்டும் பேசிவிட்டு வன்னி இராச்சியம், கிழக்கு இராச்சியம், என்பவற்றின் வரலாறுகளைத் தவிர்த்து விடுவது, புலமைத்துவ மரபுகளை பேசும் போது யாழ், சைவ, வேளாள தமிழரின் பங்களிப்பை மட்டும் உயர்த்துவது,

ஏனைய தமிழர்களின் பங்களிப்பைப் புறந்தள்ளுவது, தேச ஒடுக்க முறையின் விளைவுகள் யாழ் தமிழரின் பிரச்சனையாக குறுக்கி தாயகத்திலும் சர்வதேச அளவிலும் முனைப்பாகக் காட்டுவது, வன்னி மற்றும் கிழக்குத் தமிழரின் அரசியல் பிரதிநிதிகளை தமிழ் கட்சிகளிலுள்ள யாழ் தலைமையே நிர்ணயிப்பது என்பவை மூலம் வெளிப்பட்டது.

இப்பிரதேச முரண்பாடு தமிழ் மக்கள் ஒரு பலமான தேசமாக எழுந்து நின்று தேசிய ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக தீவிரமான போராட்டத்தை நடத்த தடையாக இருக்கின்றது. தமிழ்த் தேசியப் போராட்டம் பொருத்தமான வேலைத் திட்டங்களினுடாக இம்முரண்பாட்டை களைவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும்.

3. மத முரண்பாடு

மத முரண்பாடும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நிகழும் அக முரண்பாடுகளில் ஒன்றாகும். சைவ மதத்தின் மேலாதிக்கமே இதற்குக் காரணமாகும். சைவ சமய பண்புகளே தமிழ்த் தேசத்தின் பண்புகளாக சித்தரிக்கும் போக்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை அமைத்தல் என்ற விடயம் வந்த போது அது இந்துப் பல்கலைக்கழகமாக இருக்க வேண்டும் என வற்புறுத்தப்பட்டது. தற்போதும் கூட யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகத்தின் சின்னமாக இந்து அடையாளமான நந்திக் கொடியே இருக்கின்றது. இந்து அல்லாத ஏனைய மதங்கள் தாம் ஒதுக்கப் படுவதாகவே கருதுகின்றன. தமிழ்த் தேசியப் போராட்டம் இம் முரண்பாட்டையும் கடந்து செல்ல வேண்டும். இதற்கு மதங் களிடையே சமத்துவத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும்.

1. அகமுரண்பாடுகளினால் எதிர்நோக்கும் நெருக்கழகள் யாவை?

அக முரண் பாடுகளினால் நான் கு நெருக் கடிகள்

உருவாகின்றன. ஒன்று இது ஒரு மனித உரிமை மீறல் விவகாரம். ஒரு மக்கள் பிரிவை அந்த மக்கள் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்காக ஒடுக்குவது மனித உரிமை மீறலே. தமிழர்களே தங்களுக்குள் ஒடுக்கு முறைகளை மேற்கொண்டிருக்கும் போது பேரினவாதம் ஒடுக்குகின்றது எனக் கவு முடியாது. இந்திய தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் போது சாதிய ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராகப் போராடிய டாக்டர் அம் பேத் கார் காந்தியிடம் “இந்தியர்களினாலேயே நாம் ஒடுக்கப்படும் போது ஆங்கிலேயர் களினால் ஒடுக்கப்படுகின்றோம் என்ற உணர்வு வரவில்லை” எனக் கவறியிருந்தார்.

இரண்டாவது தேசம் என்பது மக்கள் திரளாகும். தேசியம் என்பது மக்கள் திரளின் கூட்டுப்பிரக்ஞாயாகும். எனவே மக்கள் ஒன்றாகத் திரள்வதற்கு தடையாக இருப்பவையெல்லாம் தேசியத்திற்கு எதிரானவையாகும். அக முரண்பாடுகள் தமிழ் மக்கள் ஒரு தேசமாகத் திரள்வதற்கு தடையாக உள்ளன. இவற்றை அகற்றாமல் தேசமாகத் திரள்வது சாத்தியமல்ல.

மூன்றாவது அக முரண்பாடுகள் தமிழ் மக்கள். மத்தியில் இடைவெளிகளை உருவாக்கும். அந்த இடைவெளிகளை எதிரிகள் பயன்படுத்த முன்னவர். இன்று சாதி முரண்பாடும் பிரதேச முரண்பாடும் மத முரண்பாடும் பால் முரண்பாடும் தமிழ்த் தேசியத்தின் எதிரிகள் நுழைவதற்கான பல களங்களைத் திறந்து விட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணத்திலும் மன்னாரிலும் மட்டக்களப்பிலும் அதனைத் தெளிவாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

நான்காவது அக முரண்பாடுகள் சர்வதேச அபிப்பிராயங்களை எமக்கு சார்பாக உருவாக்குவதில் பல தடைகளை உருவாக்கும். சர்வதேச அபிப்பிராயம் புரட்சிகர நீதிக் கோட்பாட்டினால் வழிநடாத் தப்படுவதில்லை. மாறாக ஜனநாயக நீதிக் கோட்பாட்டினாலேயே வழிநடத்தப்படுகின்றது. இந்த ஜனநாயக விழுமியங்களை அரசைவிட அதிகளவில் நாம் பின் பற்றுவதாகக்

காட்டவேண்டும். எமக்குள்ளே ஒரு பிரிவினரை ஒடுக்கிக்கொண்டு சர்வதேச அபிப்பிராயத்தைத் நாம் பெற முடியாது.

சர்வதேச அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குவதில் அரசுகள் மட்டும் பங்குபெறுவதில்லை. சர்வதேச சிவில் சமூகமும் பங்குபெறுகின்றது. அரசுகள் தங்களுடைய நலன்களிலிருந்து செயற்பட்டாலும் சர்வதேச சிவில் சமூகம் சர்வதேச ஜனநாயக விழுமியங்களின் அடிப்படையிலேயே செயற்படும். அவை அரசுகளுக்கும் அழுத்தம் கொடுக்கக் கூடிய வல்லமையைக் கொண்டது. இன்று சர்வதேச சிவில் சமூகத்தின் அபிப்பிராயம் தமிழ் மக்களுக்கு சார்பாக உள்ளது. பெரும் தேசியவாத ஒடுக்கு முறைகளை சர்வதேச சமூகம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அக முரண்பாடுகள் பெரிதாக வளரின் தமிழ் மக்களுக்கு சார்பான சர்வதேச அபிப்பிராயங்களுக்கு சர்வதேச சிவில் சமூகம் ஒத்துழைக்காது. சர்வதேச சிவில் சமூகத்தில் ஜனநாயக முற்போக்கு சுக்திகள், மனித உரிமைவாதிகள், ஊடகத்துறையினர் ஆன்மீகத்துறையினர் என்போர் அங்கம் வகிக்கின்றனர்.

தமிழ்த்தேசியம் ஒரு வாழ்வு முறையாக மாறும்போதே அக முரண்பாடுகளை எம்மால் கடக்கமுடியும். முன்னர் கூறியது போல அக முரண்பாடுகளில் சாதி முரண்பாட்டையும் பிரதேச முரண்பாட்டையும் இல்லாமல் செய்யவேண்டும். மத முரண்பாட்டிலும் பால் முரண்பாட்டிலும் சமத்துவத்தைப் பேணுதல் வேண்டும். எமது நிலம், எமது மொழி, எமது கலாச்சாரம், எமது பொருளாதாரம், எமது மக்கள் என்ற உணர்வு நிலை மேல்நிலைக்கு வரும் போது தமிழ்த்தேசியம் ஒரு வாழ்வு முறையாக பரிணமிக்கத் தொடர்க்கும். சீனத்தேசியம், யூதத் தேசியம், முஸ்லீம் தேசியம் என்பன ஒரு வாழ்வு முறையாக பரிணமிக்கும் போது தமிழ்த் தேசியம் மட்டும் ஏன் அவ்வாறு பரிணமிக்க முடியாது.

தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை அக முரண்பாடுகளைக் களையும் ஆற்றல் தமிழ்த் தேசியத்திற்கு மட்டுமே உண்டு. மக்களைத் திரளாக்கல் என்ற பெருந்தேவை அதற்குள்ளது.

9. இனப்பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வு கோட்பாடு அழப் படையில் எத் தகைய பண் புகளைக் கொண்மிருத்தல் வேண்டும்?

இனப்பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வு தமிழ் மக்களை இன அழிப்பிலிருந்து பாதுகாப்பதாக இருத்தல் வேண்டும். அதற்கு கோட்பாட்டு அடிப்படையில் பின் வரும் அம்சங்களைக் கொண்மிருத்தல் வேண்டும்.

1. தேசு அங்கீகாரம்.
2. இறைமை அங்கீகாரம்.
3. சுயநிர்ணய உரிமையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான ஆட்சிப் பொறிமுறை

10. இனப்பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வு அரசியல் யாப்பு வழவத்தில் எத்தகைய அம்சங்களைக் கொண்மிருத்தல் வேண்டும்?

இனப்பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வு அரசியல் யாப்பு வழவத்தில் பின்வரும் அம்சங்களைக் கொண்மிருத்தல் வேண்டும்.

1. தாயக ஒருமைப்பாட்டைக் குறிக்கும் வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு
2. சுயநிர்ணயமுடைய சுயாட்சி அதிகாரங்கள்
3. கூட்டு அதிகாரத்தில் தேசமாக பங்கு பற்றுதல்.
4. அதிகாரங்களுக்கான பாதுகாப்பு.

11. தாயக ஒருமைப்பாட்டை குறிக்கும் வடக்கு - கிழக்கு கிணனப்பு ஏன் அவசியமானது?

தமிழ் மக்கள் தங்களது கூட்டுறவுப்பையும், கூட்டுரிமையையும் கூட்டடையாளத்தையும் பேணுவதற்கு வடக்கு - கிழக்கு மிக அவசியமானது. வடகிழக்கு இணைப்பு இல்லாவிட்டால் தமிழர் தாயகம் இல்லை. தமிழர் தாயகம் இல்லையென்றால் தமிழ்த்தேசியம் இல்லை தமிழ்த்தேசியம் இல்லையென்றால் தமிழ் அரசியலில் அரத்தம் இல்லை.

வடகிழக்கு இணைப்பு என்பது அடிப்படையான விடயம். இது பேரம்பேசலுக்கு அப்பாற்பட்டது.

12. வடக்கு - கிழக்கை கிணனக்க வேண்டுமென்றால் முஸ்லீம்கள் அதனை ஏற்க வேண்டுமே?

வடக்கு - கிழக்கு முஸ்லீம் மக்களினதும் தாயகம். இத்தாயகத்தில் முஸ்லீம்களின் வகிபாகம் என்ன என்பதை அவர்களுடன் பேசித் தீர்மானிக்கலாம். அவர்கள் முன்வைக்கும் தனி அதிகார அலகுக் கோரிக்கையையும் சாதகமாகப் பரிசீலிக்கலாம். முஸ்லீம்கள் ஏற்காவிட்டாலும் வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு தமிழ் மக்களுக்குத் தேவை. இந்நிலையில் வடக்கு கிழக்கிலுள்ள தமிழ்ப் பிரதேசங்களை நிலத்தொடர்ச்சியற்ற வகையிலாவது இணைத்து வடக்கு கிழக்கினை பூர்த்தி செய்யலாமா? என்பது பற்றியும் ஆராய வேண்டும். நிலத் தொடர்ச்சியற்ற அதிகார அலகு என்பது உலகிற்கு புதியதல்ல. பாண்டிச்சேரி யூனியன் பிரதேசம் நிலத்தொடர்ச்சியற்ற அதிகார அலகாகும். அங்கு பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால் என்பன தமிழ் நாட்டில் உள்ளன. "ஏனாம்" என்ற பிரதேசம் ஆந்திராவில் உள்ளது. மாஹி என்ற பிரதேசம் கேரளாவில் உள்ளது.

13. தமிழ் மக்களுக்கு சுயநிர்ணயமுடைய சுயாட்சி அதிகாரங்கள் ஏன் தேவை?

தமிழ் மக்களுக்கு சுயநிர்ணயமுடைய சுயாட்சி அதிகாரங்கள் இரண்டு காரணங்களுக்காக தேவை. ஒன்று தமிழ் மக்கள் தனியான தேசம் என்ற வகையில் சுயநிர்ணயமுடைய சுயாட்சி அதிகாரங்களுக்கு உரித்துடையவர்கள். இரண்டாவது நீண்டகால இன அழிப்பு காரணமாக தமிழ் மக்கள் ஜம்பது வருடங்கள் பின்தங்கி இருக்கின்றனர். இந்த இடைவெளியை நிரப்ப வேண்டுமானால் தமிழ் மக்களின் கைகளில் நிறைய அதிகாரங்கள் தேவையாக உள்ளது.

14. மத்திய அரசில் ஒரு தேசமாக பங்குபற்ற வேண்டிய தேவை தமிழ் மக்களுக்கு ஏன் தேவையானது?

சமஸ்தி ஆட்சி முறை என்பது கூட்டும், சுயாட்சியும் என்ற தத்துவத்தை கொண்டது. அதாவது தனியான நலன்களை தனியாகவும் கூட்டான நலன்களை கூட்டாகவும் செயற்படுத்தும் ஆட்சி முறையாகும். இங்கு மத்தி அரசு என்பது கூட்டு அரசே! எனவே கோட்பாட்டு ரீதியாக மத்திய அரசில் சமத்துவமான பங்கு தமிழ் மக்களுக்கு தேவை. தவிர தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு தேசமாக பங்குபற்றா விட்டால் மத்திய அரசு ஒரு சிங்கள பெளத்த அரசாகவே இருக்கும். அதனை சிங்கள பெளத்த அரசாக வைத்துக் கொண்டு எந்த அதிகாரப்பகிரிவினை வழங்கினாலும் அது ஒரு போதும் நடைமுறைக்கு வரப்போவதில்லை.

15. மத்திய அரசில் ஒரு தேசமாக பங்கு பற்றும் அரசியல் முறைமைக்கு ஏதாவது உதாரணங்கள் உள்ளதா?

சுவில்லாந்து சமஸ்தியிலும் பொஸ்னிய சமஸ்தியிலும் இவற்றைக் காணலாம் சுவில் சமஸ்தியில் நிறைவேற்றுத் துறையான நிர்வாகக்குழுவின் தலைவர் சுழற்சி முறையில் தெரிவு செய்யப்படுகின்றார். அமைச்சர் பதவிகளும் சுழற்சி முறையிலேயே

வழங்கப்படுகின்றன. பொஸ்னிய சமஸ்தியில் அரசின் தலைவர் தொடர்பாக சுழற்சி முறை பின்பற்றப்படுகின்றது.

16. சுயாட்சி அதிகாரங்களுக்கான பாதுகாப்பு தமிழ் மக்களுக்கு ஏன் தேவை?

தமிழ்மக்களின் வரலாற்று அனுபவம் துயரமானது. ஒரு கையால் கொடுத்துவிட்டு மறு கையால் பறிக்கும் அவலமே வரலாற்றில் தொடர்ந்தது. சோல்பரி யாப்பின் 29 வது பிரிவு தொடக்கம் தமிழ்மொழி அரசக்குருமமொழி ஊடாக வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு வரை இந்த அனுபவம் இருக்கின்றது பொதுவாக ஆட்சியாளர்கள் அரசியல் யாப்பில் தமிழர் விவகாரங்கள் தொடர்பாக தெளிவாக குறிப்பிடுவதில்லை. குறிப்பிட்டவற்றையும் நடைமுறைப்படுத்த மாட்டார்கள். அரசியல் அழுத்தங்கள் தொடர்ந்தால் குறிப்பிட்டவற்றையும் அழித்துவிடுவார்கள். இதுதான் வரலாறு. எனவே தமிழ் மக்களின் விவகாரங்களில் இறுதித் தீர்மானமெடுக்கும் அதிகாரம் தமிழ் மக்களிடம் இருக்க வேண்டும்.

17. தமிழ் மக்களினது அரசியல் கிளக்கை அடைவதற்கான வழிவரைபடத் தில் அடங்க வேண்டிய முக்கிய அம்சங்கள் யாகவு?

இந்த வழிவரைபடத்தில் அடங்க வேண்டிய முதலாவது விடயம் தமிழ் மக்களினது அரசியல் கிலக்கிர்கான நியாயப்பாடுகளை புலமை ரீதியிலும், தர்க்க ரீதியாகவும் தொகுத்துதாயக மட்டத்திலும் சர்வதேச மட்டத்திலும் பேசுபொருளாக்குவதாகும். தூரதிஸ்டவசமாக தமிழ் அரசியல் ஆயுதப் போராட்ட ரீதியாக வளர்ந்த அளவிற்கு அரசியல் புலமை ரீதியாக வளரவில்லை. அதாவது தமிழ் அரசியல் நியாயப் பாடுகளுக்கு போதியளவு புலமைப் பின் பலம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதனால் தான் தமிழ் அரசியல் தலைவர்கள் பலரும், தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள் பலரும் தமிழ் மக்களை “சிறுபான்மை இனம்” என விழிக்கின்றனர். தமிழ் மக்கள் ஒரு

சிறுபான்மை இனம் என்றால் அவர்களுக்கு சோல்பரி யாப்பின் 29 வது பிரிவு போதுமே! எதற்கு சமஸ்தியும் தனிநாடும். தவிர இனப்பிரச்சினை என்றால் என்ன? என்ற தெளிவு தமிழ் அரசியல் தலைவர்களுக்கு கூட போதியளவு இல்லை. மக்களுக்கு அறவே இல்லை எனக் கவறலாம்.

இந்தத் தொகுப்பில் இன அழிப்பின் வரலாறு, தமிழ் மக்களின் போராட்ட வரலாறு, தமிழ் மக்களுக்கான அரசியல் தீர்வின் உள்ளடக்கம், அதற்கான நியாயப்பாடுகள், இனப் பிரச்சினை தீர்வு தொடர்பான சர்வதேச அனுபங்கள் என்பன உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும்.

இரண்டாவது தமிழ் மக்களின் து அனைத்து விவகாரங்களையும் உலகம் தழுவிய வகையில் கையாளக்கூடிய தேசிய அரசியல் இயக்கம் ஒன்றைக் கட்டியமுப்புதலாகும். தமிழ் மக்களுக்கு இன்று தேவையானது தேர்தல்களில் கூத்துடிக்கும் அரசியல் கட்சிகள்ல. மாறாக மேற்கூறிய தேசிய அரசியல் இயக்கமே! இவ் அரசியல் இயக்கம் மக்கள் அமைப்புக்களையும் அரசியல் கட்சிகளையும் கொண்டதாக இருக்கலாம் ஆனால் மக்கள் அமைப்புக்களே மேலாதிக்கம் செலுத்துவதாக இருத்தல் வேண்டும். இந்தத் தேசிய அரசியல் இயக்கம் அதில் இணைந்து கொண்ட மக்கள் அமைப்புக்கள் ஜக்கிய முன்னணிக்குள் வருகின்ற போதும், அரசியல் கட்சிகள் ஜக்கிய முன்னணிக்குள் வருகின்ற போதும் தான் பலமாக இருக்கும்.

தமிழ் மக்கள் பேரவை இந்த அடிப்படையிலேயே உருவாக்கப்பட்டது தூரதிஸ்டவசமாக அங்கு பொது அமைப்புகளின் ஜக்கிய முன்னணி உருவாக்கப்படவில்லை. சில தனி நபர்களே கட்சி சாராதவர்களாக அங்கம் வகித்தனர். இவர்களுக்கு அப்பால் அரசியல் கட்சிகளே ஜக்கிய முன்னணியாக இயக்கின. உள்ளுராட்சிச் சபைத்தேர்தல் வந்ததும் அரசியல் கட்சிகளுக்கிடையே முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டன. தமிழ் மக்கள் பேரவை

சிதைவடைந்தது. இதைச் சிதைத்ததில் விக்கினேஸ் வரன், கஜேந்திரகுமார், சுரேஸ்பிரேமச்சந்திரன், சித்தார்த்தன் ஆகிய நால்வருக்கும் பங்குண்டு. சிதைப்பின் அளவில் மட்டும் பங்குகள் வேறுபடலாம்.

தேசிய அரசியல் இயக்கத்திற்கு அரசியல் கட்சிகள் தலைமை தாங்கக் கூடாது. கட்சி அரசியலினாலும் தேர்தல் அரசியலினாலும் ஏற்படும் முரண்பாடுகள் அவ் இயக்கத்தை பலவீனப்படுத்தும். மேற்கூறியதுபோல தமிழ் மக்கள் பேரவைக்கு அதுவே நடந்தது.

இவ் தேசிய அரசியல் இயக்கம் தெளிவான அரசியல் இலக்கு, வலுவான அடிப்படைக் கொள்கைகள், நீண்டகால குறுகியகால வேலைத்திட்டங்கள், வலுவான அமைப்புப் பொறிமுறை, வினைத்திறன் மிக்க வலுவான செயற்பாட்டாளர்கள், அர்ப்பணமும் தியாகமும் மிக்க தலைமை என்பவற்றைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

மூன்றாவது தமிழ் மக்கள் ஒரு சிறிய தேசிய இனம். அதுதனது அக ஆற்றலை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாது. புற ஆற்றலையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை அடிப்படை சக்திகளாக இருப்பவர்கள் தாயக மக்களும் அதன் நீட்சியாகவுள்ள புலம்பெயர் மக்களுமாவர், சேமிப்புச் சக்திகளாக இருப்பவர்கள் மலையகத் தமிழ் மக்கள், தமிழக தமிழ் மக்கள் உட்பட உலகைங்கும் வாழும் தமிழக வம்சாவழித் தமிழர்களாவர். நட்புச் சக்திகளாக இருப்பவர்கள் தமிழக முற்போக்கு ஜனநாயக சக்திகள் உட்பட உலகைங்கும் வாழும் முற்போக்கு ஜனநாயக சக்திகளாவர்.

இந்த அடிப்படை சக்திகளையும், சேமிப்புச் சக்திகளையும் நட்புச் சக்திகளையும் ஒருங்கிணைந்த வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் அணிதிரட்ட வேண்டும். இதற்கு நிலம்- புலம்- தமிழகம் இடையே ஒருங்கிணைந்த வேலைத்திட்டம் அவசியமாகும். உலகத்

தமிழர்களை இணைப்பதற்கு உலகத்தமிழ்த் தேசியவாதம் ஒன்றைக் கட்டியெழுப்பலாமா? என்பது பற்றியும் யோசிக்க வேண்டும். இதன்மூலம் ஈழத் தமிழர்களின் விவகாரத்தை உலகத் தமிழர்களின் பொது விவகாரமாக மாற்ற வேண்டும்.

உலக முற்போக்கு ஜனநாயக சக்திகளின் ஆதரவு. தமிழ் மக்களுக்கு சார்பாக சர்வதேச அரசியலைத் திருப்புவதற்கு மிகவும் அவசியமாகும். இதற்கு தமிழ் அரசியல் ஜனநாயக விழுமியங்களை அதிகளவில் உள்வாங்க வேண்டும். சர்வதேச அபிப்பிராயம் ஜனநாயக நீதிக் கோட்பாட்டின் கீழ்தான் கட்டியெழுப்பப்படுகின்றது.

நான்காவது இலங்கைத் தீவை மையமாக வைத்து நிகழும் புவிசார் அரசியலில் தமிழ் மக்களும் கௌரவமான பங்காளிகளாக மாறுவதாகும். இலங்கைத் தீவில் தமிழர் தாயகம் கேந்திர இடத்தில் இருக்கின்றது. இது மட்டுமல்ல தமிழகமும் கேந்திர இடத்தில் தான் இருக்கின்றது. இந்த இரண்டு கேந்திரப் பலமும் இணையும் போது தமிழ் மக்களின் கேந்திரப்பலம் உச்சமானதாகும்.

ஆயுதப் போராட்ட காலத்தில் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசம் தமிழ்த்தரப்பிற்கு பேரம்பேசும் பலத்தைக் கொடுத்தது. அதன்வழி புவிசார் அரசியலிலும் கௌரவமான பங்கைக் கொடுத்தது. வல்லரசுகள் தமிழ் மக்களின் விவகாரத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு இலங்கை விவகாரத்தை அணுகமுடியாத நிலை இருந்தது. தற்போது சீன சார்பு கோத்தபாய அரசாங்கம் தமிழ் மக்களுக்கு பேரம்பேசும் பலத்தைக் கொடுத்துள்ளது. இன்று-அமெரிக்க-இந்திய-மேற்குலக அணி தமிழ் மக்கள் என்ற கருவியைப் பயன்படுத்தாமல் இலங்கை அரசின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாது. தமிழ் மக்களுக்கு இந்த வல்லரசுகள் தேவை என்ற நிலை மாறி வல்லரசுகளுக்கு தமிழ் மக்கள் தேவையாக உள்ளது.

ஜந்தாவது தமிழ்த் தேசிய அரசியலுக்குள் சமூகமாற்ற அரசியலையும் உள்ளடக்குவதாகும். சமூகமாற்ற அரசியலை

உள்ளடக்காத தமிழ்த் தேசியம் ஒரு முற்போக்கான தமிழ்த் தேசியம் அல்ல. சமூக மாற்ற அரசியலை முன்னெடுக்காததால் பல நெருக்கடிகள் உருவாகின்றன. இவை பற்றி அக முரண்பாடுகளின் பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆறாவது சர்வதேச அரசியலை எமக் கு சார்பாக திருப்புவதாகும். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் “தேசியப் போராட்டத்தினால் தான் தேசிய அரசியல் உருவாகும். தேசியப் போராட்டத்தினால் தான் அது வளரும். ஆனால் தேசியப் போராட்டத்தின் வெற்றியை சர்வதேச அரசியலே தீர்மானிக்கும்” எனக் குறிப்பிட்டமைதிங்கு கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

முன்னர் குறிப்பிட்டது போல சர்வதேச சிவில் சமூகம் தமிழ் மக்களுக்கு சார்பாகவே இருக்கும். இதனை முதலீடாகக் கொண்டு சர்வதேச அரசுகளுக்கு அழுத்தங்களைக் கொடுக்கலாம்.

ஏழாவது மக்கள் பங் கேற்பு அரசியலை தொடக்கி வைப்பதாகும். துரதிஸ்டவசமாக தமிழ் அரசியல் வரலாற்றில் மக்கள் பங்கேற்பு அரசியல் தோல்வி அடைந்துள்ளது. அரசியலில் மக்கள் பங்கேற்பதோ அதற்கான கட்டமைப்புகள் உருவாக்கப்படுவதோ இடம் பெறவில்லை. மாறாக தொண்டர்களும் வீரர்களுமே பங்கேற்றனர். ஜனநாயக அரசியல் தளத்தினாடாக எமது இலக்கினை அடைவதற்கு இம் மக்கள் பங்கேற்பு அரசியல் மிகமிக அவசியமானதாகும். அரசியல் தலைமைகளின் குத்துக் கரணங்களை தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் மக்கள் பங்கேற்பு மிகமிக அவசியமானதாகும். இங்கு மக்கள் பங்கேற்பு என்பது மக்களை அரசியல் மயப்படுத்தி அமைப்பாக்குவதாகும்

எட்டாவது சிறீலங்கா அரசின் பச்சை ஆக்கிரமிப்புத் தொடர்பாக சர்வதேச பாதுகாப்புப் பொறிமுறையை உருவாக்கு வதாகும். ஆயுதப் போராட்டம் இவ் ஆக்கிரமிப்புக்களைக் குறிப்பிட்டளவு தடுத்து வைத்திருந்தது. ஆயுதப் போராட்டம் மௌனிக்கப்பட்டதைத்

தொடர்ந்து பச்சை ஆக்கிரமிப்புத் தொடர்கின்றது. மன்னராட்சிக் காலத்தில் போரில் வெற்றிபெற்ற அரசுகள் தோல்வியடைந்த அரசுகளின் பிரதேசங்களை பச்சையாகச் சூறையாடும் அதுபோன்ற சூறையாடல்களே இடம்பெறுகின்றன. இச் சூறையாடல்களினால் தமிழ்த் தேசத்தைத் தாங்கும் தூண்களான நிலம், மொழி, பொருளாதாரம், கலாச்சாரம் என நான் கும் ஆக்கிரமிக்கப்படுகின்றன. தமிழ் மக்கள் ஒரு தேசமாக இருப்பதைச் சிதைப்பதே இவ் ஆக்கிரமிப்பின் நோக்கமாகும். இவ் ஆக்கிரமிப்புக்களுக்கு மகாவலி அதிகார சபை, வன பரிபாலனத் திணைக்களம், தொல்லியல் திணைக்களம், புத்தசாசன அமைச்சர் என்பன கருவிகளாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன.

இவ் ஆக்கிரமிப்புக்களை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும். உள்நாட்டு முயற்சிகள் இது விடயத்தில் பெரிய பயன்களைத் தராது. சர்வதேச பாதுகாப்புப் பொறிமுறையே அவசியமாகும்.

ஒன்பதாவது தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஒரு உத்தியோக பூர்வமற்ற அதிகாரக்கட்டமைப்பை உருவாக்குவதாகும். தமிழ் மக்களை அரசியல் விழிப்புணர்வோடு வைத்திருப்பதற்கும், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பொது மக்கள், போராளிகளின் நலன்களைப் பேணுவதற்கும், தமிழ் மக்களின் அடிப்படைப் பொருளாதாரத்தை தக்க வைப்பதற்கும், நிலம், மொழி, கலாச்சாரம் என்பவற்றை பாதுகாப்பதற்கும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக தமிழ்த் தேசியத்தை ஒரு வாழ்வு முறையாக மாற்றுவதற்கும் இவ்வதிகாரக் கட்டமைப்பு அவசியமானதாகும்.

பத்தாவது கிழக்கைப் கையாள்வதற்கு தனியான மூலோபாயத் திட்டங்களும் தந் திரோபாயத் திட்டங்களும் வகுத்துக் கொள்வதாகும். கிழக்கைக் கையாள்வதில் தமிழ் அரசியல் வரலாற்று ரீதியாகவே தோல்வியடைந்திருக்கின்றது. அதற்குப் பிரதானமாக இரண்டு காரணங்கள் இருந்தன. ஒன்று கிழக்கில் தமிழ் - முஸ்லீம் முரண்பாடு இருக்கின்றது என்பதைக் கவனத்தில்

எடுக்காமையாகும். இது விடயத்தில் “தமிழ் பேசும் மக்கள்” என்ற தமிழரசுக் கட்சிக்கால கொள்கை படுதோல்வியபைந்திருக்கின்றது. முஸ்லீம்கள் இந்தப் பொது அடையாளத்திற்குள் வருவதற்குத் தயாராக இல்லை. மறுபக்கத்தில் கிழக்குத் தமிழ் மக்களை ஒடுக்குவதற்கான கருவியாக பெரும்தேசியவாதம் முஸ்லீம் மக் களையும் பயன் படுத் துகின் றது. இந் நிலையில் இவ்விவகாரத்தை எவ்வாறு கையாள்வது என்பது தொடர்பாக மூலோபாயங்களும் தந்திரோபாயங்களும் வகுக்கப்படல் வேண்டும். இவ்விவகாரத்தை நிலவிரிப்புக்குள் தள்ளி ஒழித்துவிட முடியாது.

இரண்டாவது வடக்கின் அதிகாரத்தை கிழக்கில் திணிக்க முற்படுவதாகும். இதன் விளைவு பிரதேசவாதம் தலைதூக்கியதோடு கிழக்கில் சுயாதீனமான உள்ளுர்த் தலைமை வளரமுடியாத நிலமை ஏற்பட்டமையாகும். இது விடயத்தில் கிழக்கு விவகாரங்களை கிழக்குத் தலைமை கையாளக்கூடியதாகவும், வடக்கு விவகாரத்தை வடக்கு தலைமை கையாளக் கூடியதாகவும் மொத்தத் தேசியவிவகாரத்தை வடக்கு கிழக்கும் கூட்டாக கையாளக் கூடியதுமான பொறிமுறைகள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். கிழக்கை உலகிற்குக் கொண்டுபோவதும் உலகத்தை கிழக்கிற்கு கொண்டுவருவதும் இன்று மிகமிக அவசியமானதாகும்.

இவ் வழி வரைபடத் திலுள்ள பத்து அம் சங் களும் போதுமானவை எனக் கூற முடியாது. மேலும் மேலும் தேவையானவற்றை கண்டு பிடிக்க வேண்டும். தமிழ் அரசியல் நடைமுறையில் செயற்படுகின்ற போது தேவையான மேலதிக விடயங்கள் கண்ணுக்கு தெரியத் தொடங்கும்.

தற்போதைய தேவை நேர்மையான செயற்பாடுகளே!

கூதுவரை வெளிவந்த நூல்கள்

1. நல்லினாக்க பொறிமுறைகள் தொடர்பான கலந்தாலோசனைச் செயலணியின் அறிக்கையும் தமிழ் மக்களும். -
சி.அ.யோதிலிங்கம்
 2. இந்தியாவும் தமிழ் மக்களும். - சி.அ.யோதிலிங்கம்
 3. நினைவு கவர்தல் - 2017 - நிலாந்தன்
 4. “தமிழ் அரசியலின் இலக்கும் வழிவரைபடமும்” சி.அ.யோதிலிங்கம்
 5. மோடியின் இலங்கைப் பயணமும் மலையகமும்.
- சி.அ.யோதிலிங்கம்
6. இந்துசமுத்திரமும் சீனாவும். - கலாநிதி.கே.ரீ.கணேசலிங்கம்
 7. வட - கிழக்கு இணைப்பும் முஸ்லீம் மக்களும். சி.அ.யோதிலிங்கம்
 8. இனப்பிரச்சினைத் தீர்வில் சர்வதேச அனுபவங்கள். -
சி.அ.யோதிலிங்கம்
- சி.அ.யோதிலிங்கம்
9. ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாறு - 1883 தொடக்கம் 1968 வரை சூருக்க குறிப்புக்கள் பாகம் - 01 - சி.அ.யோதிலிங்கம்
 10. வட கொரியாவும் சர்வதேச அரசியலும்
- கலாநிதி. கே.ரீ. கணேசலிங்கம்
11. இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தமும் தமிழ் மக்களும். சி.அ.யோதிலிங்கம்
 12. மலையக மக்களின் அடையாளம் எது? - சி.அ.யோதிலிங்கம்
 13. ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாற்றின் வளர்ச்சிக்கட்டங்கள் -
சி.அ.யோதிலிங்கம்
- சி.அ.யோதிலிங்கம்
14. 2009 இற்குப்பின்னரான தமிழ் இராஜதந்திரம் - நிலாந்தன்
 15. தமிழ்த் தேசியம்! நெருக்கடிகளும், வாய்ப்புக்களும்
- சி.அ.யோதிலிங்கம்
16. கன்னியாவைப் பாதுகாப்போம் - சி.த. காண்ஸபன்,
சி.கமலகாந்தன், சி.அ.யோதிலிங்கம்
 17. இளைய தலைமுறைகளுக்கு ஞாபகங்களை கடத்துவங்கள் - நிலாந்தன்

18. மலையக அரசியல் வரலாற்று வளர்ச்சியும் முன்நகர்த்த வேண்டிய பணிகளும் - சி. அ. யோதிலிங்கம்
19. புதிய அரசியல் கலாச்சாரமே இன்றைய தேவை - சி.அ.யோதிலிங்கம்
20. தமிழ்மொழி புறக்கணிப்புக்கு வயது - 64 - சி.அ.யோதிலிங்கம்
21. கிழக்கு! தமிழ்த் தேசிய அரசியலிலிருந்து விலகிச் செல்கிறதா? -சி.அ. யோதிலிங்கம்

